

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315200238
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4315200238.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: E. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., J. XX, zastúpená JUDr. Ildikó Osvaldovou, advokátkou, so sídlom Levice, Mlynské námestie 2238, proti žalovanému: W. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., J. XX, zastúpený JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou so sídlom Levice, Bernolákova 12, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6C/10/2015-978 z 14. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 6C/10/2015-978 z 14. februára 2020, prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Levice, katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ pod parc. č. 9395/105 - záhrada o výmere 528 m², parc. č. 9395/124 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 282 m², bez zápisu na liste vlastníctva - rozostavaný rodinný dom bez súp. č. v k. ú. Q., obec Q., okres Q. na parc. č. 9395/124; hnutel'né veci: 1. nábytok v spálni, 2. garniže a záclony 4 ks, 3. televízor zn. Grundig, 4. stropné svietidlo a 2 nočné lampy, 5. práčka LG, 6. kúpeľňový nábytok, 7. vstavaná skriňa Rolldoor 2 ks, 8. sprchový kút, 9. kúpeľňová skriňa s umývadlom, 10. posteľ, 11. obývacia stena, 12. kožená sedacia súprava, 13. konferenčný stolík, 14. stropné svietidlo, 15. koberec, 16. televízor zn. LG, 17. DVD rekordér Panasonic, 18. Xbox, konzola a hry, 19. prehrávač - domáce kino zn. Samsung systém Blu-Ray, 20. vonkajší prenosný bazén s príslušenstvom, zostatok stavebného sporenia vo výške 970,96 eura.

2. Výrokom II. prikázal do vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Levice, katastrálny odbor zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Q., obec Q., okres Q. v spoluvlastníckom podiele 46/120-ín k celku v zápise pod B/5 ako parcely registra „C“ pod par. č. 3706/18 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 46 m²; par. č. 3706/19 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m²; par. č. 3706/20 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m²; par. č. 3711/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m²; par. č. 3711/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m² a par. č. 3711/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 237 m²;

- nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Levice, katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako stavby - budova dielní a garáží do súp. č. 5281 na parc. č. 3711/5;

- nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Levice, katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „E“ v spoluvlastníckom podiele 2/144-ín k celku v zápise pod B/9 a B/12 pod parc. č. 4160 - orná pôda o výmere 86268 m²;

- zostatok na účte č. I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom vo C. a.s. vo výške 736,82 eura.
- 3. Výrokom III. prikázal žalovanému na úhradu záväzkov voči spoločnosti FENSTER EKO s.r.o. z faktúry č. 2013320 z 24. 09. 2013 vo výške 3 997,28 eura.
- 4. Výrokom IV. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 17 769,62 eura do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.
- 5. Výrokom V. uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 87,28 eura a 99,76 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.
- 6. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 148, § 149 ods. 1, 3 a § 150 zákona č. 64/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“).

7. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobou doručenou prvoinštančnému súdu dňa 13. 01. 2015 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice pod č. k. 15P/302/2013-61 z 22. mája 2014, právoplatný 23. 06. 2014. Podľa žalobkyne so žalovaným nadobudli do BSM:

A/ Nehnuteľnosti vedené v katastri nehnuteľností Okresného úradu, katastrálneho odboru v Leviciach, v obci Q., kat. úz. Q.;

a/ na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, v spoluvlastníckom podiele 46/120-ín z celku v zápise pod B/5:

- par. č. 3706/18 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 46 m²;
- par. č. 3706/19 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m²;
- par. č. 3706/20 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m²;
- par. č. 3711/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m²;
- par. č. 3711/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m²;
- par. č. 3711/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 237 m²,

b/ na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape v celosti (1/1) v zápise pod B/I pod:

- par. č. 9395/105 - záhrada o výmere 528 m²;
- par. č. 9395/124 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 282 m²;

c/ bez zápisu na liste vlastníctva - rozostavaný rodinný dom v kat. úz. Q. na par. č. 9395/124;

d/ na liste vlastníctva č. XXXX, v celosti (1/1) v zápise pod B/I,

- stavby - budova dielni a garáží pod súp. č. 5281 na par. č. 3711/5;

e/ na liste vlastníctva č. XXXX, parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu v spoluvlastníckom podiele 2/144-ín z celku v zápisoch pod B/9 a B/12, pod par. č. - orná pôda o výmere 86268 m²,

f/ na liste vlastníctva č. XXXX, v celosti (1/1) v zápise pod B/I, formálne vedená na mene žalovaného

- stavby - dielne a garáže pod súp. č. 5391 na par. č. 3711/12.

B/ Hnuteľné veci

1. nábytok v spálni, rok nadobudnutia 2004, zostatková hodnota 330 eur
2. garníže a záclony 4 ks, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 200 eur
3. televízor zn. Grundig, rok nadobudnutia 2010, hodnota 150 eur
4. stropné svietidlo a nočné lampy 2 ks, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 28 eur
5. práčka zn. LG, rok nadobudnutia 2013, zostatková hodnota 200 eur
6. kúpeľňový nábytok, rok nadobudnutia 2007, zostatková hodnota 70 eur
7. vstavaná skriňa zn. Rolldor 2 ks, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 320 eur
8. sprchový kút, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 140 eur
9. kúpeľňová skriňa s umývadlom, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 52 eur
10. stacionárny bicykel, rok nadobudnutia 2011, zostatková hodnota 40 eur
11. posteľ, rok nadobudnutia 2010, zostatková hodnota 50 eur
12. obývací izba, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 400 eur
13. kožená sedacia súprava, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 500 eur
14. stropné svietidlo, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 60 eur
15. koberec, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 65 eur

16. televízor zn. LG, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 150 eur
17. DVD rekordér zn. Panasonic, rok nadobudnutia 2008, zostatková hodnota 30 eur
18. XBOX a hry, rok nadobudnutia 2012, zostatková hodnota 400 eur
19. prehrávač Bluray, rok nadobudnutia 2009, zostatková hodnota 300 eur
20. knihy - encyklopédia 24 ks, rok nadobudnutia 2010, zostatková hodnota 200 eur
21. vonkajší bazén s prísl., rok nadobudnutia 2011, zostatková hodnota 300 eur

C/ Iné majetkové práva

- počas trvania manželstva žalovaný začal podnikáť, ako živnostník je evidovaný v živnostenskom registri OÚ v Leviciach pod č. 420-16730. Podnikanie bolo začaté a rozvíjané zo spoločných finančných prostriedkov, preto predmetom vyporiadania je trhovú hodnotu firmy Radislav Illés - AUTOLINE so sídlom Levice, Mochovská 15, IČO: 41 250 702. Do predmetu majetku firmy patrí aj nehnuteľnosť vedená v katastri nehnuteľností Okresného úradu, katastrálneho odboru v Q. na liste vlastníctva č. XXXX, v celosti (1/1) v zápise pod B/I,- stavby - dielne pod súp. č. 5184 na par. č. 3711/7.

8. Žalobkyňa navrhla do jej výlučného vlastníctva prikázať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Q. a rozostavaný rodinný dom spolu s hnutelnými vecami, pretože sa nachádzajú v jej užívaní. Do výlučného vlastníctva žalovaného navrhla prikázať nehnuteľnosti v k. ú. Q. zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX a č. XXXX a zároveň ho zaviazala vyplatiť žalobkyni sumu zistenú v priebehu konania titulom finančného vyrovnania. Na určenie trhovej hodnoty nehnuteľností a trhovú hodnotu firmy navrhla nariadiť znalecké dokazovanie.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe z 25. 05. 2015 uviedol, že nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX nepatrí do BSM. Je evidovaná ako stavba dielni a garáže s. č. 5391 (v súčasnosti umyváreň motorových vozidiel) postavená na nevyporiadanej parc. č. 3711/12. Stavbu nadobudol kupujúci W. Q. ako živnostník prevádzkujúci živnosť pod menom Radoslav Illés, - AUTOLINE, IČO: 41250702, sídlo Kuzmányho 18, kúpnu zmluvou uzavretou dňa 15. 08. 2008, vklad vlastníctva povolený dňa 12. 06. 2008 pod V- 2719/2008. Zmluva bola doplnená o osobné údaje kupujúceho z dôvodu zmeny legislatívy katastrálneho konania, keď v uvedenom čase sa vlastnícke právo na tzv. „IČO“ nekladalo. Vklad vlastníckeho práva stavby v prospech W. Q. na jeho rodné číslo je formálny. Nehnuteľnosť slúži na prevádzkové účely živnosti žalovaného a je zahrnutá v obchodnom majetku jeho živnosti odo dňa nadobudnutia do vlastníctva. Nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX v časti STAVBY evidovaná ako budova dielni a garáže s. č. 5281 (postavená na parcele č. 3711/5 v podielovom spoluvlastníctve) de facto nepatrí do BSM, pretože nehnuteľnosť bola nadobudnutá z majetku žalovaného patriaceho do jeho výlučného vlastníctva, ktorý nadobudol dedením po rodičoch. Žalobkyňa je ako kupujúca vedená na zmluve a liste vlastníctva formálne. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 15. 03. 2005, vklad vlastníctva povolený dňa 03. 05. 2005 pod V- 1282/2005. Na základe článku II. zmluvy kúpnu cenu zaplatil na účet PD Levice dňa 16. 03. 2005 vo výške 500 000 Sk žalovaný z účtu W. č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo C. a.s. Pred úhradou kúpnej ceny dňa 28. 02. 2005 S.. K. D. poukázala na uvedený účet žalovanému sumu 590 000 Sk, ktorá predstavovala kúpnu cenu z predaja nehnuteľností v k.ú. O., predaj bol realizovaný prostredníctvom realitnej kancelárie Mareal, M. R. Štefánika 2, Nové Zámky. Tieto nehnuteľnosti zdedil žalovaný (v tom čase ako maloletý) spolu so svojim bratom K. po svojich nebohých rodičoch X. Q., zomr. XX. XX. XXXX a E. Q., zomr. XX. XX. XXXX, po ktorých boli prejednané dedičstvá Okresným súdom Nové Zámky č. k. D/1266/93 (právoplatné 28. 01. 1997) č. k. D/1265/93 (právoplatné 28. 01. 1997). Nehnuteľnosť, ako aj všetky ostatné stavby - ktorých je žalovaný výlučným vlastníkom - slúži na prevádzkové účely živnosti žalovaného a je zahrnutá v obchodnom majetku jeho živnosti od nadobudnutia do vlastníctva.

10. Nehnuteľnosť vedená na LV č. XXXX je evidovaná ako stavba dielne s. č. 5184 (postavená na parcele 3711/7, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve) a žalovaný ju nadobudol ako živnostník prevádzkujúci živnosť pod menom Radoslav Illés, - AUTOLINE, IČO: 41250702, sídlo Kuzmányho 18, kúpnu zmluvou uzavretou dňa 10. 08. 2005, vklad vlastníctva povolený dňa 29. 09. 2005 pod V-3251/2005 od predávajúcich rodičov žalobkyne K. W. a E. W. za kúpnu cenu 1 400 000 Sk. Kúpnu cenu predávajúcim sčasti splatil v splátkach a zvyšok v hotovosti cca pred 6 - 7 rokmi, skôr ako bolo zmluvne dohodnuté. V súčasnosti stavba slúži ako predajňa. Nehnuteľnosť slúži na prevádzkové účely živnosti žalovaného a je zahrnutá v obchodnom majetku jeho živnosti od nadobudnutia do vlastníctva.

11. Strany kúpnu zmluvou č. 9395/105 uzavretou dňa 29. 11. 2012 kúpili v Leviciach do BSM pozemok p. č. 9395/105 o výmere 810 m², druh: záhrada za kúpnu cenu 48 600 eur, ktorá bola uhradená v časti 24 300 eur na účet predávajúcim dňa 29. 11. 2009 a pred uzavretím kúpnej zmluvy zložená v časti 24 300 eur do notárskej úschovy a vyplatená z notárskej úschovy. Na pozemku (medzičasom druh pozemku a číslo parciel zmenené geom. plánom na zastavané plochy a nádvorá a záhradu - p. č. 9395/105 a 9395/124) postavili v priebehu roku 2013 stavbu rodinného domu minimálne v hodnote 100 000 eur. Pozemky sú evidované na LV č. XXXX, pričom rozostavaná stavba nie vedená v evidencii KN.

12. Vyjadrenie k hnutelným veciam popísaným v časti B:

1. nábytok v spálni - zostatková hodnota 330 eur - žalovaný súhlasí
2. garníže a záclony 4 ks- zostatková hodnota 200 eur - žalovaný súhlasí
3. televízor zn. Grundig -zostatková hodnota 150 eur - žalovaný súhlasí
4. stropné svietidlo a 2 nočné lampy- zostatková hodnota 28 eur - žalovaný súhlasí
5. práčka LG - kúpená v r. 2013 - zostatková hodnota 200 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 500 eur
6. kúpeľňový nábytok - zostatková hodnota 70 eur - žalovaný súhlasí
7. vstavaná skriňa Rolldoor 2 ks - zostatková hodnota 340 eur - žalovaný nesúhlasí a skrine hodnotí na 640 eur
8. sprchový kút - zostatková hodnota 140 eur - žalovaný súhlasí
9. kúpeľňová skriňa s umývadlom- zostatková hodnota 52 eur - žalovaný súhlasí
10. stacionárny bicykel - kúpený v roku 2011- zost. hodnota 40 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 100 eur
11. posteľ - zostatková hodnota 50 eur - žalovaný súhlasí
12. obývacia stena - zostatková hodnota 400 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 1 000 eur
13. kožená sedacia súprava - nadobudnutá 2009 - zostatková hodnota 500 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 2 000 eur (sedacia súprava na objednávku celokožená od Eurosofa za kúpnu cenu 4 200 eur)
14. stropné svietidlo - zostatková hodnota 60 eur - žalovaný súhlasí
15. koberec - zostatková hodnota 65 eur - žalovaný súhlasí
16. televízor zn. LG - zostatková hodnota 150 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 300 eur
17. DVD rekordér Panasonic - zostatková hodnota 30 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 100 eur
18. Xbox, konzola a hry kúpené v r. 2012 - zostatková hodnota 400 eur - žalovaný nesúhlasí a veci hodnotí na 600 eur
19. prehrávač - domáce kino zn. Samsung systém Blu-Ray- zostatková hodnota 300 eur - žalovaný nesúhlasí a vec hodnotí na 800 eur
20. encyklopédie 24 ks - zostatková hodnota 200 eur - žalovaný nesúhlasí a veci hodnotí na 1 000 eur
21. vonkajší prenosný bazén s príslušenstvom - zostatková hodnota 300 eur - žalovaný súhlasí.

Žalovaný žiadal do masy BSM zahrnúť ďalšie veci, ktoré nie sú predmetom žaloby:

1. televízor zn. Grundig - zostatková hodnota 150 eur (účastníci vlastnia dva TV)
2. mikrovlnná rúra - zostatková hodnota 20 eur
3. kameninový dres - zostatková hodnota 150 eur
4. vstavané zabudované spotrebiče v kuchynskej linke - zostatková hodnota 300 eur
5. kuchynská linka vyhotovená na mieru - zostatková hodnota 1 500 eur
6. dlh voči spoločnosti Fenster eko, s.r.o. vo výške 3 997 eur (neuhradená kúpna cena dodávky okien do rozostavanej stavby RD)
7. dlh voči Q. zo dňa 18. 11. 2013 vo výške 50 000 eur (pôžička).

13. O nadobudnutie nehnuteľností (stavieb a pozemkov) ako aj hnutelných vecí patriacich do BSM sa pričínil v prevažnej miere a predovšetkým žalovaný, finančné prostriedky vynaložené na kúpu, rekonštrukciu, výstavbu tvorili zisky z jeho podnikateľskej činnosti a pôžičky. Žalovaný začal s podnikaním necelé dva roky po uzavretí manželstva od 19. 03. 2004 v činnosti - pneuservis pod obchodným menom Radoslav Illés-AUTOLINE. Žalovaný podnikateľské aktivity a živnosť nezačal zo spoločných finančných prostriedkov, ako to uviedla žalobkyňa. Živnosť otvoril začiatkom roka 2004 a do firmy vniesol zariadenia a stroje, ktoré veci vlastnil po svojom otcovi neb. X.. Jeho otec v O. prevádzkoval Mobile Service (pneuservis, autoservis, odťahovú službu, diagnostiku vozidiel, lakovníctvo, geometriu kolies, obchod s náhradnými auto dielmi a súčiastkami) pričom prevádzku mal vo svojom rodinnom dome a v samostatnej prevádzkovej a obchodnej budove v Andovciach. Žalovaného vychovávali jeho krstní

rodičia manželia F., ktorí mu rovnako dali nemalé finančné čiastky. Stará matka žalovaného poskytla vnukovi sumu 100 000 Sk, zvyšok kúpnej ceny z predaja rod. domu v O. vo výške 90 000 Sk, tiež investoval do podnikania. Zo spoločných finančných prostriedkov neinvestoval do živnosti nič, vtedy boli manželia krátko a nemali žiadne úspory. Pri začiatku podnikania rodičia žalobkyne kúpili od družstva (PD Levice) vyššie spomínanú stavbu dielne a garáží a K. W. začal spolupracovať so žalovaným takým spôsobom, že poskytol uvedenú budovu ako prevádzkareň, pričom sa súčasne v rovnakom pomere podieľal na ziskoch z podnikania žalovaného. Po roku žalovaný budovu (LV č. XXXX) kúpil od rodičov žalobkyne a spoluprácu ukončili.

14. Žalovaný navrhol súdu BSM vyporiadať tak, že:

- prikáže do výlučného vlastníctva žalobkyne pozemky na LV č. XXXX, rozostavanú stavbu rodinného domu neevidovanú v katastri nehnuteľností a huteľné veci;
- do výlučného vlastníctva žalovaného prikáže stavbu formálne vedenú v BSM strán na LV č. XXXX, spoluvlastnícke podiely ornej pôdy (LV č. XXXX) a spoluvlastnícky podiel zastavaných plôch a nádvorí (LV č. XXXX) s tým, že prevezme zostatky pasív;
- strany nebudú zaviazaní na úhradovú povinnosť z titulu vyporiadania BSM.

15. Žalobkyňa s návrhom vyporiadania BSM podľa žalovaného nesúhlasila. Navrhla znaleckým posudkom ustáliť aj hodnotu huteľných vecí. Úver žalovaného vo výške 50 000 eur od Q. T. je zaúčtovaný v peňažnom denníku žalovaného dňa 17. 04. 2012, bude zohľadnený pri určení všeobecnej ceny podniku, preto nemá byť samostatne vyporiadaný. Po vyplatení stavebného sporenia, ktoré žalovanému sporili jeho krstní rodičia, sporila ďalej ona, pričom ku dňu zániku manželstva, t. j. 23. 06. 2014 bola nasporená suma vo výške 970,96 eura. Zároveň žiadala vyplatenie polovice finančných prostriedkov, ktoré mali manželia na spoločnom účte vo C. a.s., k 31. 08. 2013 vo výške 62 031,43 eura. Žalovaný uznal, že kuchynská linka s kameninovým drezom a kuchynskými vstavanými spotrebičmi do BSM nepatrí a je výlučným vlastníctvom žalobkyne. Súd prvej inštancie vyžiadal odborné vyjadrenie na určenie hodnoty bytového zariadenia a elektroniky. Na určenie hodnoty rotopedu a 24 ks encyklopédií žalobkyňa znalecký posudok nežiadala a po vyporiadaní BSM ich odovzdá žalovanému, ak o ne prejaví záujem.

16. Dňa 08. 08. 2017 znalkyňa Ing. Mária Bandzyová pre odbor bytové zariadenie, odvetvie nábytok, bytové doplnky doručila súdu Odborné vyjadrenie č. 2/2017-Bá, podľa ktorého určila všeobecnú hodnotu huteľných vecí v celkovej sume 2 473,32 eura nasledovne:

- 2 ks skrine Rolldor - 719,51 eura
- obývací izba - 809,45 eura
- kožená sedacia súprava - 881,40 eura
- konferenčný stolík - 62,96 eura.

17. Dňa 26. 07. 2017 žiadal znalkyňa Ing. Annu Harsányiovú o podanie odborného vyjadrenia ohľadne stanovenia všeobecnej hodnoty elektroniky - práčka LG, televízor LG, DVD rekordér Panasonic, XBOX konzola a hry, domáce kino Samsung so systémom Blue Ray, ktoré súdu do vydania rozhodnutia nezaslala. Žalovaný ďalej na určení ich hodnoty netrval.

18. Strany sa zhodli, že rozostavaný rodinný dom a huteľné veci pripadnú do výlučného vlastníctva žalobkyne spolu so stavebným sporením. Podnik žalovaného ako taký predmetom vyporiadania byť nemôže, ale predmetom vyporiadania je jeho finančná hodnota. Žalovanému by podľa jeho návrhu pripadli do vlastníctva ostatné nehnuteľnosti a záväzok voči Fenster Eco s.r.o., s tým, že strany si nebudú nič vyplácať. Žalobkyňa súhlasila s nadobudnutím rozostavaného rodinného domu, huteľných vecí a „podnik“ s ostatnými nehnuteľnosťami by získal do vlastníctva žalovaný, naďalej však požadovala aj finančné vyrovnanie, ktoré sa pohybovalo od cca 101 000 eur po 114 300 eur, čo malo predstavovať polovicu hodnoty podniku.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že predmetom vyporiadania je aj podľa zhodného tvrdenia strán novostavba rodinného domu s príslušími pozemkami na LV č. XXXX v k. ú. Q. v hodnote určenej znaleckým dokazovaním vo výške 146 148,19 eura, orná pôda zapísaná na LV č. XXXX v k. ú. Q. v hodnote podľa kúpnej ceny dohodnutej v kúpnych zmluvách č. 48/10 a č. 49/10 spolu vo výške 10 340 eur, nehnuteľnosti v k. ú. Q. zapísané na LV č. XXXX v hodnote podľa kúpnej ceny dohodnutej v kúpnych zmluvách č. 47/10 a č. 2/13 spolu vo výške 3 736 eur rovnako podľa zhodného tvrdenia strán. Predmetom vyporiadania je aj budova dielne a garáží v k.ú. Q. zapísaná na LV č. XXXX, ktorej hodnota

bola zahrnutá do hodnoty podniku žalovaného. Strany sa zhodli na hnutelných veciach, ktoré majú byť predmetom vyporiadania, pričom hodnota skriň Roll dor, koženej sedacej súpravy, obývacej steny a konferenčného stolíka bola určená odborným vyjadrením na výšku 2 473,19 eura. Strany sa zhodli na zostatkových hodnotách nasledovných hnutelných vecí: nábytok v spálni 330 eur, garníže a záclony 4 ks 200 eur, televízor zn. Grundig 150 eur, stropné svietidlo a 2 nočné lampy 28 eur, kúpeľňový nábytok 70 eur, sprchový kút 140 eur, kúpeľňová skriňa s umývadlom 52 eur, posteľ 50 eur, stropné svietidlo 60 eur, koberec 65 eur, vonkajší prenosný bazén s príslušenstvom 300 eur. Nezhodli sa na zostatkovej hodnote elektroniky a pretože znalkyňa napriek výzve súdu odborné vyjadrenie k hodnote týchto vecí nezaslala, súd prvej inštancie ju určil ako strednú hodnotu medzi cenou navrhnutou žalobkyňou a cenou navrhnutou žalovaným, a to nasledovne: televízor zn. LG 225 eur, práčka LG 350 eur, DVD rekordér Panasonic 65 eur, domáce kino Samsung so systémom Blue Ray 550 eur, XBOX s konzolou a hry 500 eur. Medzi stranami nebola sporná ani výška zostatku stavebného sporenia.

20. Žalovaný je od roku 2004 živnostníkom prevádzkujúcim živnosť pod menom Radoslav Illés - AUTOLINE. Samotný podnik predmetom vyporiadania byť nemôže, avšak predmetom je jeho všeobecná hodnota, ak je v kladných číslach. Za týmto účelom bol vypracovaný znalecký posudok Znaleckou organizáciou s.r.o. pod č. 1/2018, podľa ktorého je všeobecná hodnota podnikateľského subjektu ku dňu zániku manželstva vo výške 155 300,53 eura a ktorá predstavuje rozdiel medzi majetkom a záväzkami. Do záväzkov k 23. 06. 2014 patrili aj lízingy, ktoré žalobkyňa žiada vyňať a tým zvýšiť hodnotu podniku, pretože boli platené až po zániku manželstva. S týmto názorom žalobkyne prvoinštančný súd nesúhlasil, pretože k zániku manželstva lízingy v stanovenej výške existovali a nič na tom nemení skutočnosť, že ich splatnosť bola určená v splátkach splatných v ďalšom období. Do hodnoty podniku boli zahrnuté aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Q. a na LV č. XXXX v k. ú. Q., ktoré žalovaný nadobudol ako živnostník a od nadobudnutia boli zahrnuté do obchodného majetku živnosti a vždy slúžili a slúžia na prevádzkovanie živnosti. Ich hodnota bola premietnutá do všeobecnej hodnoty podniku, ktorá je predmetom vyporiadania. Žalovaný žiadal, aby z hodnoty podniku boli odpočítané finančné prostriedky, ktoré do podnikania vložil zo svojho výlučného majetku. Súd zistil, že výlučný majetok žalovaného predstavoval celkovú sumu 1 502 000 Sk = 49 857,26 eura. Z peňažných denníkov vyplýva, že do podnikania vložil v období od 2004 do 2008 celkovo sumu 1 474 000 Sk = 48 927,85 eura, ktoré žiadal odpočítať. Vzhľadom na uvedené všeobecná hodnota podniku, ktorá ostala predmetom vyporiadania je v sume 106 372,68 eura.

21. Spornou bola výška zostatku na spoločnom účte strán vedenom vo C. a.s., ktorá k 31. 08. 2013 bola v sume 62 031,43 eura a žalobkyňa žiadala polovicu tejto sumy. BSM sa vyporiadava ku dňu zániku manželstva, čo je k 23. 06. 2014, teda takmer o rok neskôr a k tomuto dňu bola výška zostatku 736,82 eura. Tvrdenie žalobkyne, že po auguste 2013 nemala o pohyboch na účte žiadne vedomosti a nevie, na čo boli financie použité, keď v júni 2013 získali manželia stavebné povolenie na stavbu rodinného domu, ktorého hodnota sa následne o rok navýšila na 146 148,19 eura a stavbu bolo potrebné financovať, sa preto javí účelové.

22. Pri vyporiadaní súd prvej inštancie vychádzal z rovnosti podielov oboch bývalých manželov, pretože nezistil závažné skutočnosti odôvodňujúce rozdelenie majetku podľa disparity 60 : 40 v prospech žalovaného. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal zostatok na spoločnom účte (keďže je vedený na jeho meno) v sume 736,82 eura, ornú pôdu na LV č. XXXX v hodnote 10 340 eura a pozemky na LV č. XXXX v hodnote 3 736 eur (na základe zhodného tvrdenia strán a súčasne z dôvodu, že sa nachádzajú v objekte prevádzky živnosti žalovaného na určitých parcelách stoja prevádzkové budovy). Spolu so všeobecnou hodnotou podniku v sume 106 372,68 eura predstavujú aktíva žalovaného sumu 121 185,50 eura, od ktorých súd odpočítal záväzok, ktorý prikázal podľa zhodného tvrdenia strán žalovanému na úhradu vo výške 3 997,28 eura. Čistá hodnota majetku žalovaného získaného vyporiadaním predstavuje 117 188,22 eura.

23. Žalobkyni prikázal do výlučného vlastníctva rozostavaný rodinný dom s pozemkom v hodnote 146 148,19 eura, hnutelné veci v celkovej hodnote 5 608,32 eura a zostatok stavebného sporenia v sume 970,96 eura. Majetok žalobkyne získaný vyporiadaním predstavuje sumu 152 727,47 eura.

24. Rozdiel medzi hodnotami, ktoré dostanú strany je vo výške 35 539,25 eura v prospech žalobkyne, takže z dôvodu rovnosti podielov je žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť polovicu tejto sumy, t. j.

17 769,62 eura do 60 dní od právoplatnosti, ktorú lehotu považoval súd vzhľadom na výšku sumy a prípadnú nutnosť vybavenie úveru žalobkyňou za primeranú.

25. Súd prvej inštancie na návrh žalobkyne nariadil znalecké dokazovanie z odvetvia oceňovanie a hodnotenie podnikov, pričom žalobkyňi uložil zložiť preddavok vo výške 1 000 eur. Uznesením č. k. 6C/10/2015-816 z 31. januára 2019 bolo Znaleckej organizácii s.r.o. priznané znalečné vo výške 1 087,28 eura, ktoré bolo vo výške 1 000 eur kryté preddavkom a časť 87,28 eura bola vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu. Rovnako na návrh žalobkyne súd žiadal odborné vyjadrenie k oceneniu bytového zariadenia, pričom uznesením č. k. 6C/10/2015-819 z 31. januára 2019 bola znalkyňa Ing. Márii Bandzyovej priznaná a vyplatená odmena vo výške 99,76 eura z rozpočtových prostriedkov súdu. Keďže ide o trovy štátu za dokazovanie, ktoré navrhla žalobkyňa, súd jej uložil povinnosť nahradiť ich štátu vo výške, akej boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu.

26. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prvoinštančný súd uviedol, že v konaní o vyporiadanie BSM je pri rozhodovaní o trovách konania rozhodujúci výsledok konania. Z hľadiska výsledku konania v prejednávanom spore nebola plne úspešná žiadna zo strán, preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď prihliadol aj na charakter konania, ktorého predmet bolo vzájomné vyporiadanie vzťahov zo zaniknutého BSM a najmä na skutočnosť, že vzhľadom na určené podiely strán na spoločnom majetku je pomer úspechu strán rovnaký. Úspech strany je potrebné skúmať s ohľadom na skutočnosť, že konajúci súd nie je viazaný žalobným návrhom na vyporiadanie a veci, ktoré strany sporu učinili predmetom vyporiadania, môže vyporiadať aj inak, ako to strany sporu navrhovali. V zásade ale platí, že procesný úspech alebo neúspech strany sporu je v tom, aký veľký podiel z BSM pri vyporiadaní dostanú. V tomto spore bolo BSM strán vyporiadané konkrétnym spôsobom na tom základe, že podiely oboch strán sporu na BSM sú rovnaké. Obe strany sporu tak boli v spore rovnako úspešné. Súd nezistil skutočnosť, pre ktorú by mal súd otázku úspechu strany v spore posudzovať inak. Navyše strany si v závere nárok na náhradu trov konania neuplatňovali.

27. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 355 ods. 1 a 2 CSP v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Poukázala na to, že prvoinštančný súd rozdielne postupoval pri určení čistej hodnoty majetku žalovaného a majetku žalobkyne získaného vyporiadaním, a to najmä hodnoty nehnuteľností, ktoré boli ohodnotené znalcom Ing. Štefanom Tonheiserom, ktorý určil trhovú hodnotu nehnuteľností, ale tie isté nehnuteľnosti boli ohodnotené v rámci hodnoty podniku znalkyňou Ing. Gabrielou Šulákovou rozdielne. Takýto postup je nespravodlivý a v rozpore so zmyslom, účelom a princípom pre vyporiadanie BSM. Poukázal na bod 14., 17. a 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla, že záväzky zahŕňajú k 23. 06. 2014 záväzky z dodávateľských faktúr 8 530,43 eura, Leasing Volkswagen 16 591 eura, Tatra leasing 5 286,34 eura, pôžička od súkromnej osoby (Q. T.) 50 000 eura a podnikateľské úvery v sume 29 150 eura a 22 366,32 eura. Do dlhodobého hmotného majetku podniku boli dňa 01. 09. 2005 zaradené nehnuteľnosti na LV č. XXXX na parcele č. 3711/7, budova servisu na parcele č. 3711/5 dňa 03. 05. 2005 a na parcele č. 3711/12 dňa 15. 05. 2008. Pod položkou 27 DHM sú zahrnuté aj ostrovčeky s príslušenstvom (spevnená asfaltová plocha) stanovené Znaleckou organizáciou s.r.o. na 9 248,33 eura. Žalobkyňa túto výšku namietala a dala si vypracovať znalecký posudok Ing. Ľubomírom Baksom pod č. 22/2019, ktorý všeobecnú hodnotu určil na 11 600 eur, avšak k 15. 09. 2019 a nie ku dňu zániku manželstva, z čoho vyplýva rozdiel v hodnotách. Žalovaný nemal námietky, aby sa vychádzalo z hodnoty 11 600 eur a tým sa zvýšila hodnota aktív podniku, s čím súhlasila aj žalobkyňa. Vzhľadom na to hodnota aktív predstavuje 289 576,20 eura a pasív 131 924 eur, teda všeobecná hodnota ako rozdiel aktív a pasív predstavuje 157 652,20 eura. Nesúhlasila ani s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadom vyňatia leasingov z majetku spoločnosti žalovaného ani s určením všeobecnej hodnoty podniku sumou 106 372,68 eura.

28. Súd prvej inštancie v bode 17 konštatoval, že vzhľadom na uvedené hodnota aktív predstavuje 289 576,20 eura a pasív 131 924 eur, teda všeobecná hodnota ako rozdiel aktív a pasív predstavuje 157 652,20 eura. V bode 28 konštatoval, že všeobecná hodnota podnikateľského subjektu ku dňu zániku manželstva predstavuje 155 300,53 eura, pričom z tejto hodnoty vychádzal aj pri finančnom vyporiadaní. Týmto nesprávnym postupom bola žalobkyňa poškodená v sume 2 351 eur, čo je rozdiel (157 652,20 eura - 155 300,53 eura). V bode 28 konštatoval, že všeobecná hodnota podnikateľského subjektu ku dňu zániku manželstva predstavuje 155 300,53 eura, pričom táto suma vychádzala zo znaleckého posudku

vypracovaného Znaleckou organizáciou s.r.o., pod č. 1/2018, ktorá predstavuje rozdiel medzi majetkom (287 224,53 eura) a záväzkami (131 924 eur). Z toho istého znaleckého posudku, str. 35, tabuľa 3 - Všeobecná hodnota dlhodobého majetku k 23. 06. 2014 je zrejmé, že z celkovej hodnoty majetku (287 224,53 eura) je všeobecná hodnota objektov v položke „budovy, haly a stavby“ vyčíslená na sumu 129 405,78 eura. V bode 14. prvoinštančný súd konštatoval, že všeobecná hodnota rozostavaného rodinného domu na parc. č. 9395/124 a príľahlých pozemkov k 23. 06. 2014, stanovená znaleckým posudkom Ing. Štefana Tonheisera č. 159/2016 z 15. 09. 2016 je 146 148,19 eura. V tom istom posudku, na tej istej strane, o riadok nižšie (v časti 4. Rekapitulácia všeobecnej hodnoty) je stanovená všeobecná hodnota „budov autoservisu, umývarky, oplotenia, vŕtanej studne a oceľových schodov“ vyčíslená na sumu 158 347,91 eura.

29. Súd pochybil, keď pristupoval rozdielne pri určení čistej hodnoty majetku žalovaného a majetku žalobkyne. Je zrejmé, že v posudku Ing. Štefana Tonheisera č. 159/2016 sú ohodnotené aj objekty, ktoré sa v posudku vypracovaného Znaleckou organizáciou s.r.o. nenachádzali. Celkový rozdiel, je pri vyčíslení všeobecnej hodnoty majetku žalovaného a majetku žalobkyne vo výške 28 942,13 eura (158 347,91 eura - 129 405,78 eura) v neprospech žalobkyne.

30. Žalobkyňa predložila zoznam vecí (č.l. 849 spisu) - drobného hmotného majetku (DHM), ktoré neboli súdom zahrnuté do majetku žalovaného a žalovaný sa k zoznamu vyjadril. Súd napriek tomu hodnotu DHM nezahrnul do všeobecnej hodnoty majetku žalovaného, pričom žalobkyňa odhaduje ich hodnotu k dátumu rozvodu na min. 5 000 eur. Súd mal a určite mohol vzhľadom na hospodárnosť konania ustáliť hodnotu týchto hnutelných vecí v súlade s tým, ako žalobkyňa to žiadala, s tým, že hodnota DHM je minimálne 5 000 eur. Poukázala na vyjadrenie žalovaného k majetku patriacemu do BSM, na to, s čím súhlasil a s čím nesúhlasil. V bode 22. rozsudku súd vyčísľil finančné prostriedky patriace do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom z uvedeného navrhla vyradiť sumu 100 000 SK dar od starej mamy, ktorý nevie preukázať a sumu 142 000 Sk stavebné sporenie od krstných rodičov vyplatené 06. 12. 2000. Ďalej uviedla, že dňa 30. 03. 2001 bol vykonaný vklad do katastra za kúpu bytu, suma 75 260 Sk. Dňa 24. 11. 2003 za predaj bytu žalovaný obdržal sumu 64 920 Sk, tzn. zostatok zo Stavebného sporenia po týchto operáciách je 131 660 Sk a nie 142 000 Sk, preto žiadala vylúčiť sumu 150 000 Sk za predaj bytu a sumu 200 000 Sk za predaj vecí S. J.. Doklady predložené žalovaným nepreukazujú, že dňa 31. 03. 2000 prijal sumu 50 000 Sk a dňa 30. 03. 2001 prijal ďalších 50 000 Sk. Rovnako tak nepredložil doklady na sumu ďalších 100 000 Sk. S poukazom na uvedené navrhla odpočítať nepreukázané sumy z majetku žalovaného. Finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného predstavujú po odpočítaní sumu 1 141 660 Sk (1 502 000 Sk - 360 340 SK), čo je 11 961,09 eura. V nadväznosti na uvedené je nesprávne vypočítaná všeobecná hodnota podniku žalovaného, ktorú súd určil sumou 106 372,68 eura, pričom správne má byť určená sumou 133 146,59 eura, od ktorej sa odpočíta suma 3 997,28 eura ako záväzok podľa zhodného tvrdenia strán žalovanému na úhradu, potom čistá hodnota majetku žalovaného získaného vyporiadaním predstavuje sumu 129 149,31 eura.

31. Do hodnoty majetku žiadala započítať sumu 11 961,09 eura, ktorú nezdokladoval ako majetok nadobudnutý pred vznikom BSM. Po započítaní súm namietaných v odvolaní sa majetok získaný vyporiadaním BSM žalovaného zvýši o sumu 48 253,09 eura, a teda celkovo získa majetok v hodnote 165 441,31 eura, a teda rozdiel medzi majetkom žalobkyne a žalovaného je 12 713,97 eura v prospech žalovaného, z čoho by jej mal uhradiť polovicu vo výške 6 356,98 eura.

32. Zdôraznila, že žalovaný konal účelovo pri znižovaní všeobecnej hodnoty podniku, keď dňa 23. 05. 2014 (teda jeden deň po vydaní rozhodnutia súdu o rozvode manželstva, ktoré nadobudlo platnosť 23. 06. 2014) vzal podnikateľský úver vo výške 30 000 eur, ktorý začal ihneď splácať, takže v znaleckom posudku vypracovanom Znaleckou organizáciou s.r.o., č. 1/2018, strana 45, tabuľka 6 - Prehľad záväzkov k 23. 06. 2014 zostatková hodnota úveru vo výške 29 150 eur.

33. S poukazom na vyššie uvedené okresný súd na podklade dôkazov vykonaných v konaní, mal dostatočne preukázané žalobkyňou vyššie popísaný skutkový stav, súd však nevychádzal z vykonaných dôkazov, resp. tieto nesprávne vyhodnotil. Súd sa uspokojil so znaleckým posudkom znalkyne Ing. Gabriely Šulákovéj, ktorej posudok je neúplný, neboli v ňom ohodnotené hnutelné veci tvoriace drobný hmotný majetok, ktoré užíva žalovaný v podniku a ktorých hodnota je viac ako 5 000 eur, a to aj napriek tomu, že žalobkyňa na to poukázala a žiadala ich ohodnotenie. Vyjadrenie znalkyne, že ohodnotenie drobných hnutelných vecí by bolo zdĺhavé neobstojí, pretože veci patria do masy BSM. Súd prvej

inštancie nemal zahrnúť do BSM dlh žalovaného voči Q. T. z 18. 11. 2013 vo výške 50 000 eur titulom pôžičky, pretože Zmluva o pôžičke uzatvorená medzi W. X. a Q. T. bola uzatvorená jasne s úmyslom navýšiť dlhy žalovaného v účtovníctve. Ustanovenia o začiatku splácania dlhu so začiatkom niekoľko rokov po rozvoze manželov sú nezvyčajné a špekulatívne, preto zmluva odporuje zákonu a je od začiatku neplatná. Uvedené súd vôbec neskúmal, hoci na to upozornila. Prvoinštančný súd mal vypočítať Q. T. ako svedka k okolnostiam uzavretia a účelu zmluvy o pôžičke, pretože o tom žalobkyňa ako manželka žalovaného v tom čase vôbec nemala vedomosť, keďže žalovaný v tom čase disponoval finančnými prostriedkami pre svoje podnikanie a pôžičku vôbec nepotreboval (mal úvery a celkovo finančná situácia v tom čase bola vcelku dobrá).

34. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, uvádzajúc, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil. Stotožňuje sa s právnym názorom a odôvodnením napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie vyvodil záver na základe predložených dôkazov strán sporu, pričom dôkazy vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a vo veci vyvodil správny právny záver. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne ohľadom nesprávneho ocenenia nehnuteľností uviedol, že znalecký posudok vypracovala Znalecká organizácia s.r.o., so sídlom Hurbanovo a na návrh žalobkyne bola v konaní vypočítaná k posudku konateľka X.. Z. C.. Pri stanovení všeobecnej hodnoty budov, hál, stavieb podnikateľského subjektu - žalovaného znalecká organizácia vychádzala z hodnoty znaleckého posudku č. 159/2016, ktorý dňa 15. 09. 2016 vypracoval znalec Ing. Štefan Tonhaiser a určila všeobecnú hodnotu nehnuteľností vo výške 129 405,78 eura bez DPH. Znalecká organizácia nevychádzala zo zostatkovej ceny nehnuteľností uvedenej v dlhodobom majetku podnikateľa k 23. 06. 2014 v celkovej výške 109 326,02 eura, ale všeobecnú cenu určila vyššiu (prihliadnuc na externý posudok). V priebehu konania žalobkyňa voči určenej všeobecnej cene nehnuteľností v posudku č. 1/2018 nenamietala a nepredložila žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a so znaleckým posudkom v uvedenej časti sa plne stotožnila. Nepopierala výšku určenej všeobecnej ceny podniku vo výške 287 224,53 eura. Namietala len nesprávny postup znaleckej organizácie, že sa nemieni podieľať na záväzkoch podnikateľa - bývalého manžela a žiadala pasíva z určenej všeobecnej ceny podniku odpočítať. Bola vypočítaná X.. C., pričom ani na pojednávaní žiadne námietky k uvedenej časti posudku žalobkyňa nemala. Žalobkyňa mala od začiatku podnikania vedomosť o vložení nehnuteľného majetku do podnikania manžela; prevádzkové budovy tvoria kanceláriu, predajňu, umývárň motorových vozidiel, autoservis a sú súčasťou prevádzkovej jednotky žalovaného. Potvrdila, že výnosy sa vkladali späť do podnikania. Budovu s. č. 5281 (na parc. č. 3711/5) účastníci v roku 2005 nadobudli na prevádzkovanie živnosti žalovaného kúpou od PD Levice do BSM, pričom kúpna cena 500 000 Sk tvorila výlučný majetok žalovaného (peniaze nadobudol z dedičstva po rodičoch, čo žalobkyňa potvrdila). Odvolateľka nerozporovala, že predmetom vyporiadania je všeobecná hodnota podniku žalovaného, pokiaľ je v kladných číslach. Za tým účelom bol vypracovaný Znaleckou organizáciou s.r.o. znalecký posudok č. 1/2018, v zmysle ktorého je všeobecná hodnota podniku ku dňu zániku manželstva 155 300,53 eura čo je rozdiel medzi majetkom a záväzkami. Z odvolacej námietky nemožno vyvodiť, čoho sa teda odvolateľka domáha, v čom vidí extrémnu nespravodlivosť v postupe súdu. Žalobkyňa v konaní nesúhlasila s časťou posudku, kde boli posúdené a vyšpecifikované záväzky podniku a požadovala, aby z hodnoty podniku boli vyňaté záväzky, a to líziny, úvery, pôžička, pretože záväzky sa splácali aj po zániku manželstva.

35. Namietala, že súd nemal do BSM zahrnúť pôžičku 50 000 eur, namietala zmluvné podmienky pôžičky, a že bola uzavretá s úmyslom navýšiť dlhy žalovaného v účtovníctve a súd mal v konaní vypočítať ako svedka Q. T. k okolnostiam uzavretia pôžičky, pričom žalobkyňa nemala o pôžičke vedomosť. Na pojednávaní dňa 14. 12. 2015 bol uvedený, že ide o podnikateľskú pôžičku, preto sa pôžičkou netreba samostatne zaoberať. Na podnikateľskom účte boli v priebehu roku 2013 finančné prostriedky vo výške 62 031,43 eura, tieto boli použité na úhradu výstavby rodinného domu strán sporu. V septembri 2013 mali ešte ako manželia predschválený úver na dostavbu domu, žalobkyňa úverovú zmluvu odmietla podpísať, žalovaného zo spoločnej domácnosti vyhodila, vymkla a začala riešiť rozvod. Žalovaný sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie, kedy si potreboval finančné prostriedky požičať. Zdôraznil, že žalobkyňa sa nikdy nedomáhala vyslovenia prípadnej relatívnej neplatnosti zmluvy o pôžičke, nenavrhol doplnenie dokazovania výsluchom svedka Q. (napriek poučeniu súdu). Poukázal pritom na vykonávanie nových dôkazov v odvolacom konaní, preto návrh na doplnenie dokazovania nie je opodstatnený. Pôžička bola vložená v roku 2013 na podnikateľský účet a záväzky z pôžičky zaťažovali podnik žalovaného ku dňu zániku BSM, tak ako je to uvedené v znaleckom posudku č. 1/2018.

36. Dodal, že podnikanie žalovaného malo významný ekonomický dopad na BSM a na majetkové pomery druhého manžela. Neuzavreli žiadnu dohodu podľa § 143a OZ. Žalovaný ako živnostník zodpovedal za dlhy nielen svojim oddeleným majetkom, ale tiež spoločným majetkom v BSM, preto v zmysle § 147 OZ pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená aj z majetku patriaceho do BSM. Na odpočítanie pasív - záväzkov z všeobecnej hodnoty podniku nie je právny nárok a ani zákonný dôvod. Podnik netvorí len aktívny majetok, ale aj záväzky. Pasíva sa v určitom časovom období prejavili na účte podnikateľského subjektu a pretransformovali sa na zabezpečenie hmotného majetku podniku. Vypočítaná svedkyňa vysvetlila dôvody, pre ktoré všeobecnú hodnotu podniku tvoria aj pasíva, všeobecná hodnota podniku sa neurčuje svojvoľne, ale na základe zákona a metodických postupov pre oceňovanie podnikov. S námietkou žalobkyne sa súd vysporiadal správne, keď zo všeobecnej ceny podniku prevádzkovaného žalovaným namietané pasíva neodpočítal. V súvislosti s uvedeným dal do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 2545/2003 a sp. zn. 22 Cdo 2281/2006.

37. Žalobkyňa namieta, že niektoré huteľné veci nie sú súčasťou posudku znaleckej organizácie (neboli hodnotené), a preto považuje posudok č. 1/2018 za neúplný a súd mal vlastnou úvahou tieto veci ohodnotiť s použitím § 191 CSP. Ide o krátkodobý hmotný majetok, ktorý má prevyšovať 5 000 eur. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 20. 01. 2020 žalobkyňa uviedla, že by žiadala ohodnotenie aj majetku podniku žalovaného, ktorého cena je nižšia ako 1 700 eur, bol to aj jej majetok a znalci pochybili, keď nebola prizvaná na ocenenie týchto vecí. Na druhej strane žalobkyňa na pojednávaní dňa 20. 01. 2020 pripomienky k oboznámeným dôkazom nevzniesla a záverom uviedla, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania. Žalovaný k tomu uvádza, že žalobkyňa v roku 2013 mala voľný prístup do prevádzky AUTOLINE (mala svoje kľúče), nič jej nebránilo takýto krátkodobý majetok spísať v čase, keď ho v septembri v roku 2013 požiadala, aby zo spoločnej domácnosti odišiel a keď sa pripravovala na rozvod. Ohodnotenie podniku žalovaného navrhla so značným časovým odstupom od zániku BSM. Súdu predložila zoznam vecí (ktoré žiadala zahrnúť do majetku) s odstupom ďalšieho roku po vypracovaní znaleckého posudku č. 1/2018, t. j. päť rokov po zániku BSM. K zoznamu zostavil prehľadnú tabuľku, kde potvrdil alebo vyvrátil existenciu jednotlivých vecí, uviedol nadobúdacie ceny vecí ako aj opis vecí, prípadne či sa nachádzajú v prevádzke alebo sú vyhodené či darované a či sú uvedené v znaleckom posudku. Žalobkyňa na pojednávaní, napriek poučeniu podľa § 154 CSP, na vykonaní ďalších dôkazov netrvala. Všeobecná hodnota podniku sa stanovuje odbornou metodikou; spravidla sa krátkodobý majetok neoceňuje, pretože sa neevduje v účtovníctve podniku (uviedla Ing. C.). Posudkom je možné doplniť všeobecnú cenu aj dodatočne, pokiaľ sú veci jednoznačne identifikované. Pokiaľ takýto majetok ku dňu zániku BSM, t. j. k 23. 06. 2014 žalovaný na účely výkonu podnikateľskej činnosti vlastnil, v čase vypracovania znaleckého posudku (3/2018) by najpravdepodobnejšie bol bez hodnoty, alebo v minimálnej hodnote.

38. Vzhľadom na to súd prvej inštancie nemohol použiť pri ohodnotení krátkodobého majetku podniku voľnú úvahu, keďže sa nezhodli na existenciu jednotlivých vecí. Hodnota krátkodobého majetku by tvorila aktívnu zložku majetku vyplývajúceho zo živnosti žalovaného, preto súd nemôže nahrádzať úlohu znalca pri určovaní všeobecnej hodnoty majetku a niečo, čo ani nie je jasne zadefinované, hodnotiť vlastnou úvahou. Žalobkyňa na pojednávaní vyslovene uviedla, že netrvá na doplnení znaleckého posudku a v rozpore s svojím vyjadrením vo vzťahu k nevykonaniu ďalšieho dokazovania, v odvolaní žiada do aktív majetku podniku zahrnúť aj krátkodobý majetok.

39. K ohodnoteniu asfaltovej plochy znaleckým posudkom Ing. Ľubomíra Baksu č. 22/2019 Ing. Z. C. uviedla na pojednávaní aj v písomnom vyjadrení, že hodnota zistená v znaleckom posudku nie je použiteľná, pretože znalec cenu stanovil v čase hodnotenia a nie ku dňu zániku BSM. Asfaltová plocha je súčasťou znaleckého posudku (položka 027 v cene 9 248,33 eura). Zo znaleckého posudku č. 22/2019 znalca Ing. Baksu vyplýva, že technická aj všeobecná hodnota asfaltovej plochy bola určená k 15. 09. 2019, a preto súd správne vychádzal z trhovej ceny veci uvedenej v posudku č. 1/2018. Žalobkyňa si z vlastnej iniciatívy objednala ocenenie asfaltovej plochy v priebehu konania tvrdiac, že asfaltová plocha nebola do posudku č. 1/2018 zahrnutá, čo sa nepotvrdilo. Skonštatoval, že zistenie ceny podniku je otázkou skutkovou, preto pokiaľ žalobkyňa nesúhlasila so znaleckým posudkom, mala závery relevantne spochybníť a navrhnúť vypracovanie revízneho znaleckého posudku.

40. Žalobkyňa ďalej žiada vyradiť z výlučného majetku žalovaného sumu 100 000 Sk, t. j. dar od starej matky, stavebné sporenie 142 000 Sk od krstných rodičov vyplatené 06. 12. 2000, sumu 150 000 Sk za

predaj bytu, sumu 100 000 Sk za predaj vecí S.. Potvrdil, že finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného sú vo výške 1 141 660 Sk, čo je podľa žalobkyne v prepočte 11 961,09 eura. Do hodnoty majetku žiada započítať sumu 11 961,09 eura, ktorú žalovaný nezdokladoval ako nadobudnutý majetok pred vznikom BSM. K uvedenému uviedol, že doklad na dar od starej matky neexistuje. Žalobkyňa o peniazoch od starej matky vedela od začiatku. Sama na pojednávaní dňa 14. 12. 2015 potvrdila, že žalovaný dostal od starej matky 100 000 Sk, v odvolaní svoje potvrdenie popiera len tým, že žalovaný nemá doklad. Žalobkyňa potvrdila, že žalovaný mal pred uzavretím manželstva značnú sumu peňazí, že hnuťelný podnikateľský majetok, ktorý zdedil po neb. otcovi X. X., bol sčasti predaný S. J.. Tvrdila, že polovica kúpnej ceny bola vyplatená bratovi žalovaného, čo žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalovaný preukázal potvrdeniami, že z predaja hnuťelných vecí a prenosného skladu nadobudol najmenej sumu vo výške 200 000 Sk na základe dvoch kúpnych zmlúv (dvakrát sumu 50 000 Sk a raz sumu 100 000 Sk). Žalobkyňa potvrdila, že žalovaný predal rodinný dom v O. a jeho podiel činil 590 000 Sk (uvedenú skutočnosť uznáva) a z predaja bytu v Leviciach získal 150 000 Sk. Tvrdila, že byt kúpil žalovaný pre brata a tieto peniaze tvorili majetok aj jeho brata. Tvrdenie ničím nepreukázala a nenavrhol na svoje tvrdenia žiadne dôkazy. Na pojednávaní uviedla, že žalovaný k nim prišiel bývať s jednou igelitkou. Keďže bol z domácnosti vymknutý, všetky doklady, účty, zmluvy ostali u žalobkyne. Žalobkyňa súdu predložila kúpnu zmluvu, uzavretú dňa 01. 02. 2001, na základe ktorej žalovaný kúpil od S. D. byt č. 2 na 7. poschodí v Q. v bytovom dome súp. č. 2333 na T. vchod č. 3 (LV č. XXXX) za 75 260 Sk a potvrdila aj následný predaj bytu v roku 2003 kupujúcim X.. S. W. a manželke za cenu 150 000 Sk (V-3271/2003 z 24. 11. 2003). Námitka žalobkyne ohľadom výšky kúpnej ceny nie je opodstatnená.

41. Uvedené skutočnosti preukazujú pôvod vkladov peňažného majetku žalovaného do podnikania v roku 2004. Žalobca preukázal peňažným denníkom vklad do podniku pri začatí podnikania v roku 2004 (preukázal tiež vklady v roku 2005 a 2008). Existencia peňažných vkladov na podnikateľský účet vyplýva z účtovníctva. Žalobkyňa v konaní nevyvrátila objem vložených peňazí do podnikania žalovaným a nepreukázala pôvod, existenciu uvedených finančných prostriedkov z iných zdrojov. Žalobkyňa súdu uvádzala rôzne, často odporujúce vyjadrenia. Uvádzala napr., že pri začatí podnikania im pomohli jej rodičia a jej otec vložil do podnikania 300 000 Sk (na pojednávaní dňa 25. 04. 2018), pričom v odvolaní uvedené už netvrdí. Ako svedkyňa bola vypočutá krstná mama žalovaného O. F., ktorá dosvedčila, že strany si zariadili domácnosť z peňazí žalovaného po rodičoch aj z finančných svadobných darov, ktoré žalovaný dostal. S manželom sa starali o finančný majetok žalovaného (osirel ako 13,5 ročný), majetok zhodnocovali a peniaze žalovanému (aj jeho bratovi) ukladali, sporili na stavebné sporenie a ukladali mu peniaze aj zo sirotského dôchodku, aj peniaze, ktoré dostávali od štátu ako pestúni. Potvrdila, že s manželom žalovanému odovzdali 550 000 Sk, keď sa oženil. Žalobkyňa bola prítomná pri prevzatí. Tieto peniaze pochádzali z predaja dielne a obchodu s tovarom, žalovaný neskôr predal aj druhú dielňu, ktorú zdedil.

42. Súd prvej inštancie správne od všeobecnej hodnoty podniku odpočítal hodnotu vlastného majetku žalovaného vo výške 48 927,85 eura. V konaní bolo preukázané, že žalovaný nadobudol majetok dedením po svojich rodičoch aj dedením po starej matke, že nadobudol 100 000 Sk darom od starej matky, v roku 2008 nadobudol sumu 300 000 Sk od krstných rodičov F., od krstných rodičov dostal peniaze aj pred uzavretím manželstva, že mal peniaze z vyplatenej životnej poisťky od ŽP Kontinuita (vložil v roku 2008 do podnikania) a z vyplatenia nasporenej sumy zo stavebného sporenia Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., že disponoval sumou odpredaním časti podnikateľského majetku po neb. otcovi, že mal peniaze z predaja svojho bytu v Q. a z predaja rodinného domu v O.. Tvrdenie žalobkyne, že by mal žalobkyňu vyplatiť sumu 6 733,93 eura nie je opodstatnené. Súd prvej inštancie správne zistil hodnotu majetku, ktorá má pripadnúť vyporiadaním žalobkyňu, a to 152 727,47 eura a hodnotu majetku pripadajúceho do vlastníctva žalovanému, t. j. 117 188,22 eura a správne zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému rozdiel medzi takto nadobudnutými hodnotami v rozsahu polovice, t. j. sumu 17 769,62 eura.

43. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadrila žalobkyňa, konštatujúc, že trvá na podanom odvolaní. Pokiaľ ide o námietky ohľadom nezahrnutia krátkodobého majetku spoločnosti do jej všeobecnej hodnoty uviedla už v konaní, že krátkodobý majetok firmy Autoline je riadne zaúčtovaný v účtovníctve ako drobný hmotný majetok, vyjadrila nespokojnosť s tým, že nebol znaleckou organizáciou vykonaný posudok. Na rozdielny prístup súdu poukázala v odvolaní a to tým, že drobný hmotný majetok v domácnosti, ktorý pripadol žalobkyňu, bol znalcom riadne ocenený a súd uvedené sumy vzal do úvahy pri vysporiadaní BSM, avšak keď žalobkyňa žiadala oceniť znalcom drobný hmotný majetok prevádzky, niekoľkokrát v priebehu konania bola žalobkyňa sudkyňou slovne atakovaná otázkami „To budeme aj eurové položky oceňovať?“...

44. Poznamenala, že žalovaný sa na vyporiadanie BSM pripravoval, o čom svedčia dve účelové pôžičky, ktoré si vzal v čase, kedy už nebýval v spoločnej domácnosti so žalobkyňou, ale ešte neboli ako manželia právoplatne rozvedení. Pokiaľ ide o namietanú pôžičku od Q. T. z 18. 11. 2013 zdôraznila, že nejde v odvolaní o žiadnu novotu. V odvolaní upozorňuje na to, že sa dožadovala dokazovania výsluchom svedka Q. T.. Túto skutočnosť napáda aj v odvolaní. K vyjadreniu priložila vyjadrenia o zmluve o výpožičke medzi W. Q. a Q. T.. Žalovaný vo vyjadrení neuviedol žiadne stanovisko k bodu F) odvolania, čo značí o tom, že s argumentmi žalobkyne v tomto smere súhlasí.

45. Poznamenala, že žalovaný konal účelovo pri znižovaní všeobecnej hodnoty podniku, keď dňa 23. 05. 2014 (teda jeden deň po vydaní rozhodnutia súdu o rozvoze manželstva, ktoré nadobudlo platnosť 23. 06. 2014) vzal podnikateľský úver vo výške 30 000 eur, ktorý začal ihneď splácať, takže v znaleckom posudku vypracovanom Znaleckou organizáciou s.r.o. pod č. 1/2018, strana 45, tabuľka 6 - Prehľad záväzkov k 23. 06. 2014 zostatková hodnota úveru vo výške 29 150 eur. Žalovaný tak konal s cieľom vyhnúť sa povinnosti vyplatiť finančný podiel žalobkyni.

46. V súvislosti so sumami, ktoré žiadala vyradiť z výlučného majetku žalovaného uviedla, že potvrdzuje, že finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovaného tvoria sumu 1 141 660 Sk (1 502 000 Sk - 360 340 Sk). Finančné prostriedky vo výške 360 340 Sk, čo je v prepočte 11 961,09 eura navrhla započítať do hodnoty majetku získaného vyporiadaním, pretože túto sumu nezdokladoval ako majetok nadobudnutý pred vznikom BSM.

47. V nadväznosti na sporné hodnotenie asfaltovej plochy uviedla, že mala prehľad o účtovnej dokumentácii. Faktúra na asfaltovú plochu neexistuje. Nie je evidovaná v účtovníctve. Bola realizovaná maďarskou spoločnosťou, kde bol vystavený príjmový doklad bez faktúry. Z toho dôvodu nebola do účtovníctva zaevidovaná položka asfaltová plocha a nemohla byť ohodnotená znaleckou spoločnosťou pod položkou č. 27 ostrovčeky s príslušenstvom, keďže znalecký posudok bol vyhotovený na základe účtovnej evidencie. Súd aj žalovaný súhlasili, aby na jej náklady bol vyhotovený znalecký posudok asfaltovej plochy. Znalec Ing. Ľubomír Baksa uviedol, že hodnota znaleckého posudku sa vyhotovuje k žiadosti o znalecký posudok, nie spätne k dátumu zániku BSM. Znalecký posudok Ing. Ľubomíra Baksu sudkyňa nezahrnula do spoločného majetku, preto vo vzťahu k tejto položke bola postupom súdu znevýhodnená.

48. Žalobkyňa sa vyjadrila vo veci pochybenia súdu pri určení nehnuteľného majetku v odvolaní bod B), a to položky vŕtaná studňa a oceľové schodisko. Doplnila položky, ktoré sa v účtovnej evidencii firmy nenachádzajú, pretože boli zhotovené na základe ústnej dohody bez dokladu. Celkový rozdiel je pri vyčíslení všeobecnej hodnoty majetku žalovaného a majetku žalobkyne v neprospech žalobkyne.

49. Pokiaľ ide o finančné prostriedky vložené do podnikania pri jeho začatí uviedla, že žalovaný sa snaží presvedčiť súd, že mal majetok, ktorý získal dedením, darovaním, predal majetok v rokoch 2000 - 2004 a už vtedy si ho „ukladal“, lebo predvídal, že ho investuje do podnikania. Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa uviedla na pojednávaní 25. 04. 2018, že pri začatí podnikania im pomohli jej rodičia a jej otec vložil do podnikania 300 000 Sk. K vyjadreniu priložila výpisy z účtu v prílohe (v účtovných knihách sú vklady zaznamenané). To, že sa dôkazy nenachádzajú v spise a že jej rodičia neboli prizvaní ako svedkovia, považuje za jednostranný postup súdu. Dodala, že je autorkou názvu firmy, ktorý predstavuje know-how, ktoré nebolo v znaleckom posudku oceňované. Ocenenie znalcom tohto svojho vkladu do firmy sa nedomáhala z dôvodu nepredlžovania doby sporu.

50. Záverom poukázala na to, že aj z vyjadrení žalovaného sa potvrdilo, že argumenty uvedené v odvolaní sú oprávnené. Odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávneho vyhodnotenia produkovaných dôkazov, nevykonania ďalších dôkazov, ktoré navrhla. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že žalobkyňa a žalovaný majú spolu dve maloleté deti, ktoré bývajú so žalobkyňou v spoločnej domácnosti. Ide o školopovinné deti, o ktoré sa vzorne stará. Žalovaný sa nijako nepodieľa (okrem výživného) na zabezpečení majetku detí, ktorých záujmy mali byť zohľadnené.

51. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, s tým, že s vyjadrením žalobkyne nesúhlasí. Žalobkyňa nesprávne označuje ako drobný hmotný majetok - hnutelné veci v BSM (ktoré pripadli

žalobkyni) a namieta, že tento majetok ocenený bol, kým drobný hmotný majetok v prevádzke ocenený nebol. Dodal, že drobný hmotný majetok prevádzkovej jednotky (podniku) nemožno porovnávať či zamieňať s hnutelným majetkom v BSM. O majetku patriacom do BSM v časti hnutelných vecí súd riadne konal; ohľadom hodnoty vecí o ktorých sa si strany cenu nedohodli, bola cena stanovená znaleckým dokazovaním. Pri oceňovaní podniku sa uplatňujú odlišné smernice a postupy a drobný hmotný majetok sa do hodnoty podniku nezahŕňa. K uvedenému sa vyjadrila konateľka Znaleckej organizácie s.r.o., ktorá pripustila, že takýto majetok sa oceniť dá, pokiaľ by bola existencia položiek majetku identifikovaná. Ak žalobkyňa žiadala drobný hmotný majetok do hodnoty podniku zahrnúť, mala tak urobiť v konaní riadne a včas. Po poučení súdu žalobkyňa dňa 20. 01. 2020 žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nepredložila a súd vyhlásil dokazovanie za ukončené. Dopĺňanie dokazovania - znaleckého dokazovania ohľadom zistenia ceny podniku v časti ocenenia drobného hmotného majetku (ku dňu zániku manželstva) nie je procesne možné.

52. Žalovaný počas spoločného súžitia strán zrušil v roku 2013 žalobkyni prístup k spoločnému účtu, pretože zistil, že žalobkyňa si bez jeho vedomia pred viacerými rokmi zriadila vo C. a.s. svoj účet č. 2689843559/0200, na ktorý si bez vedomia žalovaného presúvala finančné prostriedky, s ktorými hospodárila oddelene od spoločných prostriedkov manželov.

53. K namietanej pôžičke vo výške 50 000 eur sa podrobne vyjadril v predchádzajúcom vyjadrení a v ďalšom naň odkazuje. Dodal, že nie je povinný vyjadriť sa k celému obsahu odvolania, avšak pokiaľ sa nevyjadrí neznamená, že s odvolaním v tej časti súhlasí. Preukázal, že vzal podnikateľské úvery, ktoré sa vedú v účtovníctve; prehľad záväzkov podniku je správny a žalobkyňa nepredkladala žiadne dôkazy o tvrdenom účelovom konaní žalovaného a údajnom jeho cieľi vyhnúť sa povinnosti vyplatiť finančný podiel žalobkyni. K odvolateľkou namietaným vlastným peňažným vkladom do podniku žalovaného sa podrobne vyjadril vo vyjadrení k odvolaniu a v ďalšom naň odkazuje.

54. Zotrval na tom, že v znaleckom posudku je správne zistená cena dlhodobého hmotného majetku v časti ostrovčeky - asfaltová plocha. Žalobkyňa potvrdila, že stavebné práce boli zhotovené maďarskou spoločnosťou, avšak jej tvrdenie, že príjmový pokladničný doklad nie je účtovným dokladom, nie je správne. Pokiaľ by hodnotu plochy zistenú v posudku znalcom Ing. Baksom mal súd zahrnúť do majetku podniku, na druhej strane by musela byť z aktív hodnoty podniku vyňatá položka vo výške 9 248,33 eura. Ocenenie podniku je prípustné len znaleckou organizáciou a nie znalcom fyzickou osobou. Hodnotu podniku nemožno zisťovať rozdielnym (dvojakým) spôsobom, a keďže do aktív podniku bola asfaltová plocha zahrnutá, námietka odvolateľky nie je opodstatnená.

55. Odvolateľka s vyjadrením doručila súdu ako dôkaz výpisu z účtu K. a tvrdí na str. 3 vyjadrenia, že pri začiatku podnikania im pomohli jej rodičia, pričom otec vložil do podnikania 300 000 Sk. Tiež uviedla, že takéto návrhy mala hneď, pričom jej rodičia neboli prizvaní ako svedkovia, preto napáda postup súdu v celom odvolaní. V súvislosti s uvedeným dodal, že rodičia žalobkyne im pomohli pri začiatku podnikania a otec vložil do podnikania peniaze. Po celý čas v konaní nepredložila na svoje tvrdenie žiadny dôkaz, nežiadala vypočuť K. W. ako svedka, nepredložila ani prílohy k vyjadreniu - niektoré výpisy z účtu K. W., hoci je zastúpená advokátom. K predloženým výpisom z účtu menovaného sa žalobkyňa bližšie nevyjadrila, výpisy pravdivosť vyjadrenia žalobkyne nepotvrdzujú. Na uvedené listiny ako na dôkazy súd nemôže prihliadať, pretože dokazovanie bolo vyhlásené za skončené a žalobkyňa toto tvrdenie uviedla a listiny doručila až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Poukazujúc na dôkazy v spise, K. W. poskytol na podnikanie autoservisu svoju budovu, ktorú žalovanému následne predal so ziskom za 1 400 000 Sk. K. W. zrušil žalovanému trvalý pobyt na adrese jeho rodinného domu ešte počas trvania manželstva. Všetky tieto skutočnosti spochybňujú pravdivosť vyjadrenia žalobkyne.

56. Žalobkyňa taktiež nepreukázala, že by mala autorské práva k názvu firmy a že vlastnila know-how vo firme. Tvrdenie, že sa nepodieľa na zabezpečení majetku detí okrem platenia výživného je nedôvodné. Vyživovaciu povinnosť k deťom si riadne plní. Deti nie sú v ich súčasnom veku odkázané na väčší alebo značný majetok, pretože majú zabezpečené všetko, čo potrebujú. Deti bývajú v spoločnej domácnosti s matkou u rodičov žalobkyne. Počas manželstva účastníci nadobudli pre celú štvorčlennú rodinu v Q. priestranný pozemok s novým rodinným domom. O zabezpečenie majetku v časti financovania majetku sa pričínil len žalovaný (žalobkyňa bola po celý čas na materskej dovolenke). Žalovaný nepodal žalobu o vyporiadanie BSM, počas celého konania navrhoval vysporiadať BSM dohodou tak, že žalobkyňa prevezme do výlučného vlastníctva novostavbu rodinného domu s pozemkom. Žalobkyňa na dohodu nepristúpila a svojimi neustálymi podaniami, nedôvodnými prehnatými nárokmi prispela k predĺženiu

konania na šesť rokov. Navyše mu žalobkyňa od roku 2014 bráni v styku s deťmi do takej miery, že s dcérami nemá absolútne žiadny kontakt šesť rokov. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

57. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevzhladol dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

58. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

59. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

60. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

61. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

62. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

63. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

64. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že prvoinštančný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré boli potrebné na úplné zistenie skutkového stavu, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil. Takýmto postupom súd prvej inštancie odňal stranám možnosť konať pred súdom, čím porušil ich právo na spravodlivý proces.

65. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania zistil, že žalobkyňa žalobou o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov navrhla do jej výlučného vlastníctva prikázať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Q. a rozostavaný rodinný dom spolu s hnutelnými vecami, pretože sa nachádzajú v jej užívaní. Do výlučného vlastníctva žalovaného navrhla prikázať nehnuteľnosti v k. ú. Q. zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX a č. XXXX a zároveň ho zaviazat vyplatiť žalobkyni sumu zistenú v priebehu konania titulom finančného vyrovnanía. Na určenie trhovej hodnoty nehnuteľností a trhovú hodnotu firmy navrhla nariadiť znalecké dokazovanie. Súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalobkyni prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Q., katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ pod parc. č. 9395/105 - záhrada o výmere 528 m², parc. č. 9395/124 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 282 m², bez zápisu na liste vlastníctva - rozostavaný rodinný dom bez súp. č. v k. ú. Q., obec Q., okres Q. na parc. č. 9395/124; hnutelné veci a zostatok stavebného sporenia vo výške 970,96 eura. Výrokom II. prikázal do vlastníctva žalovaného

nehnutelnosti vedené Okresným úradom Q., katastrálny odbor zapísané na LV č. XXXX v k. ú. Q., obec Q., okres Q. v spoluvlastníckom podiele 46/120-in k celku v zápise pod B/5 ako parcely registra „C“ pod par. č. 3706/18 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 46 m²; par. č. 3706/19 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m²; par. č. 3706/20 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 101 m²; par. č. 3711/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m²; par. č. 3711/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 72 m² a par. č. 3711/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 237 m²; nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Q., katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako stavby - budova dielni a garáží do súp. č. 5281 na parc. č. 3711/5; nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Q., katastrálny odbor v k. ú. Q., obec Q., okres Q. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „E“ v spoluvlastníckom podiele 2/144-in k celku v zápise pod B/9 a B/12 pod parc. č. 4160 - orná pôda o výmere 86268 m² a zostatok na účte č. I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom vo C. a.s. vo výške 736,82 eura. Výrokom III. prikázal žalovanému na úhradu záväzkov voči spoločnosti FENSTER EKO s.r.o. z faktúry č. 2013320 z 24. 09. 2013 vo výške 3 997,28 eura. Výrokom IV. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 17 769,62 eura do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 87,28 eura a 99,76 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

66. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobkyne dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vykazuje nedostatky spočívajúce v nepreskúmateľnosti a nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku čoho je potrebné napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

67. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 236 CSP). Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), porovnaj napr. rozsudok vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

68. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

69. Navyše súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď zo skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu nesprávne dospel k záverom uvádzaným v napadnutom rozsudku, keďže nevykonal

navrhované dôkazy, na základe ktorých by dospel k úplnému zisteniu skutkového stavu, pričom súd prvej inštancie sa ani v odôvodnení rozsudku nevyssporiadal z akého dôvodu navrhované dôkazy nevykonal.

70. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

71. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania zistil, že žalobkyňa nesúhlasila s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o ustálenie majetku, ktorý patrí do výlučného vlastníctva žalovaného, teda určenie hodnoty majetku, ktorý žalovaný zo svojho osobného vlastníctva vynaložil na spoločný majetok manželov. Namietala aj nesprávne určenie hodnoty podniku žalovaného, pričom za pochybenie považovala, že do hodnoty podniku neboli započítané určité objekty - nehnuteľnosti a taktiež aj určitý dlhodobý hmotný majetok, ktorý sa v podniku žalovaného nachádza. Za závažné pochybenie súdu prvej inštancie považovala aj skutočnosť, že sa nedostatočne zaoberal podnikateľskou pôžičkou vo výške 50 000 eur, ktorá podľa žalobkyne nepatrí do masy BSM a mala byť preto vylúčená a zodpovedať za ňu by mal len žalovaný.

72. Vychádzajúc z uvedeného v predmetnej veci zostala sporná najmä hodnota podniku žalovaného a v nadväznosti na to výška finančného vyporiadania medzi manželmi. Žalobkyňa nenamietala rozdelenie ostatného majetku do jej výlučného vlastníctva a do výlučného vlastníctva žalovaného, preto sa týmto odvolací súd ani nezaoberal, avšak s ohľadom na predmet sporu bolo nevyhnutné, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu.

73. Pokiaľ však ide o určenie hodnoty podniku, ktorú žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, odvolací súd v tomto smere konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď vyporiadaval nehnuteľnosti, ktoré sú majetkom podniku. V tomto smere má odvolací súd na mysli nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Q., katastrálny odbor, v kat. úz. Q., obec Q., okres Q., zapísané na LV č. XXXX ako stavby - budova dielni a garáží so súp. č. 5281 na parc. č. 3711/5. Pokiaľ ide o uvedené nehnuteľnosti, súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku na jednej strane uviedol, že samotný podnik nemôže byť predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a predmetom môže byť len jeho všeobecná hodnota za predpokladu, že je v kladných číslach a na strane druhej rozhodol o vyporiadaní nehnuteľností, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Q., obec Q., zapísané na LV č. XXXX, účel pozemku stavby - budova dielni a garáží so súp. č. 5281 nachádzajúce so súp. č. 5281 na parc. č. 3711/5 tak, že ich prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Z príslušného listu vlastníctva vyplýva, že vlastníckymi nehnuteľnosťami sú žalobkyňa a žalovaný v podiele 1/1, čo znamená, že ju podľa uvedeného zápisu je potrebné považovať ako vec patriacu do BSM. Žalovaný však vo vyjadrení k žalobe tvrdil, že predmetná nehnuteľnosť do BSM de facto nepatrí, pretože bola nadobudnutá z majetku žalovaného patriaceho do jeho výlučného vlastníctva, ktorý nadobudol dedením po rodičoch. Žalobkyňa je ako kupujúca vedená na zmluve a liste vlastníctva formálne. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 15. 03. 2005, vklad vlastníctva povolený bol dňa 03. 05. 2005 pod V-1282/2005. Na základe článku II. zmluvy kúpnu cenu zaplatil na účet PD Levice dňa 16. 03. 2005 vo výške 500 000 Sk žalovaný z účtu W. Q. č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo C. a.s. Pred úhradou kúpnej ceny dňa 28. 02. 2005 S. K. D. poukázala na uvedený účet žalovanému sumu 590 000 Sk. Uvedená suma predstavovala kúpnu cenu z predaja nehnuteľností v k.ú. O., pričom predaj bol realizovaný prostredníctvom realitnej kancelárie Mareal, M. R. Štefánika 2, Nové Zámky. Uvedené nehnuteľnosti zdedil žalovaný (v tom čase ako maloletý) spolu so svojím bratom K. po svojich nebohých rodičoch X. Q., zomr. XX. XX. XXXX a E. Q. zomr. XX. XX. XXXX, po ktorých boli prejednané dedičstvá Okresným súdom v Nových Zámkoch č. k. D 1266/93 (právoplatné 28. 01. 1997) č. k. D 1265/93 (právoplatné 28. 01. 1997). Nehnuteľnosť, ako aj všetky ostatné stavby - ktorých je žalovaný výlučným vlastníkom - slúži na prevádzkové účely živnosti žalovaného a je zahrnutá v obchodnom majetku jeho živnosti od nadobudnutia do vlastníctva. Skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť je evidovaná v obchodnom majetku spoločnosti žalovaného vyplýva aj zo znaleckého posudku, kde je zahrnutá v účtovníctve ako položka dlhodobého majetku a jej zostatková cena bola zároveň zahrnutá aj do aktív danej spoločnosti, a teda aj premietnutá do hodnoty podniku. Odvolací súd považuje za rozporné, aby súd prvej inštancie na jednej strane uviedol, že predmetom vyporiadania nemôže byť podnik, ale len jeho hodnota a na strane druhej prikazuje

do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti, ktoré tvoria obchodný majetok spoločnosti. Takýto postup súdu prvej inštancie nemožno považovať za správny. Zároveň je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa musí dôsledne zaoberať skutočnosťou, či predmetná nehnuteľnosť tvorí obchodný majetok spoločnosti, a teda majetok oddelený od masy BSM, pričom je potrebné mať na zreteli aj skutočnosť, že súd nie je viazaný zápisom v liste vlastníctva.

74. Odvolací súd pokiaľ ide o podnik ako predmet BSM dáva do pozornosti súdu prvej inštancie rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27. 09. 2004, sp. zn. 22 Cdo 684/2004, ktorý dospel k záveru, že nie je žiadny dôvod pre to, aby podnik nemohol byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t. j. majetkového spoločenstva manželov upraveného Občianskym zákonníkom. To však len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom. Pokiaľ však podnikateľom bol len jeden z manželov a išlo o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, patrí podnik do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela a nemohol sa stať predmetom bezpodielového spoluvlastníctva.

75. S poukazom na uvedené je potrebné, aby súd prvej inštancie opätovne posúdil, ktorý majetok patrí do (v súčasnosti už zrušeného) BSM, pričom sa dôsledne bude zaoberať aj majetkom, ktorý akokoľvek súvisí s výkonom podnikateľskej činnosti žalovaného (živnosti), pričom zohľadní spôsob jeho nadobudnutia a účel, na ktorý slúži a na základe zistených skutočností opätovne posúdi, či ide o majetok, ktorý tvorí masu BSM, alebo ide o majetok, ktorý je obchodným majetkom spoločnosti, a teda tvorí oddelený majetok toho, kto podnikateľskú činnosť vykonáva, keďže ide o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, a to vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci je podnikajúcim subjektom výlučne žalovaný.

76. Vzhľadom na nedostatky zistené v ustálení majetku patriaceho do oddeleného majetku žalovaného a určenia hodnoty podniku bude potrebné, aby bola opätovne zistená jeho trhovú hodnotu, zohľadniac pritom aj ďalšie námietky žalobkyne, a to pokiaľ ide o drobný hmotný majetok, ktorý nemal byť riadne zaevidovaný v účtovníctve, v dôsledku čoho sa následne ani nepremietol do aktív podniku a následne aj jeho hodnoty. Ďalej bude potrebné riadne špecifikovať majetok, ktorý sa v majetku spoločnosti nachádzal, a to pokiaľ ide o majetok, ktorý žalobkyňa namietala, že nebol do hodnoty podniku započítaný, žalobkyňa menovala najmä oceľové schody, studňu a umyváreň, aby bolo možné jasne, presne a určito zistiť, o aký majetok ide podľa jednotlivých položiek účtovníctva a nevznikli o tom pochybnosti, keď potom na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že tento majetok v znaleckom posudku zahrnutý nebol a žalovaný na strane druhej tvrdí opak, a teda, že uvedený majetok je evidovaný pod konkrétnou položkou v účtovníctve. Odvolací súd považuje za potrebné, aby bol tento majetok špecifikovaný tak, aby nedochádzalo k žiadnym pochybnostiam.

77. Za podstatnú odvoláciu námietku žalobkyne považoval odvolací súd námietku ohľadom podnikateľskej pôžičky žalovaného, a to pokiaľ ide o jej nedostatočné skúmanie, a to z hľadiska jej účelu a skúmania obsahu a určitosti zmluvných podmienok. Odvolací súd považuje spochybnenie platnosti pôžičky žalovaného (ako dlžníka) a X. Q. T. (ako veriteľa) za legitímne, keďže žalovaný túto zmluvu uzavrel s fyzickou osobou v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti na sumu 50 000 eur v čase, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie o rozvode žalobkyne so žalovaným, avšak skôr, ako toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, čiže žalovanému muselo byť zrejmé, že takýto jeho úkon bude mať vplyv pri posudzovaní majetku patriaceho do BSM a na jeho hodnotu. Žalobkyňa namietala neurčitost' účelu tejto pôžičky, pričom poukazyvala na to, že žalovaný mal mať na podnikateľskom účte dostatok finančných prostriedkov, a teda nemal dôvod na to, aby vzal na seba takýto záväzok vo výške 50 000 eur. Zo zmluvy o pôžičke navyše vyplýva, že žalovaný je v nej identifikovaný svojím menom, priezviskom a dátumom narodenia, a teda nie obchodným menom, aj s uvedenou skutočnosťou je potrebné sa v ďalšom konaní vysporiadať. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že predmetnú pôžičku má žalovaný riadne zaevidovanú v účtovníctve a v účtovných dokladoch a je preto evidovaná na záväzkovom účte, čo vyplýva zo znaleckého posudku Znaleckej organizácie, s.r.o. Odvolací súd nespochybňuje závery Znaleckej organizácie, s.r.o., ktorá predmetnú pôžičku zahrnula do hodnoty majetku, keďže táto je ako záväzok riadne zaevidovaná a účtovaná na strane pasív v účtovníctve podniku žalovaného. Uvedený postup je správny, avšak úlohou súdu prvej inštancie bolo, aby preskúmal spornú zmluvu pokiaľ ide o vylúčenie pochybností o účelovom znižovaní majetku - hodnoty podniku žalovaného, čo má vplyv na samotné vyporiadanie BSM strán sporu. Pokiaľ ide o názor odvolacieho súdu zohľadniac výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania, vyvoláva odôvodnené pochybnosti najmä čas, kedy si žalovaný podnikateľskú pôžičku vzal. Zo zmluvy o pôžičke nie je vôbec zrejmé, na aký účel bola pôžička

poskytnutá, či vôbec ide o podnikateľskú pôžičku a z akého dôvodu sa má s jej plnením začať až 01. 01. 2016 aj napriek tomu, že mala byť poskytnutá dňa 18. 11. 2013 prevodom na bankový účet. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zastáva názor, že v čase zániku BSM reálne ešte nevznikla povinnosť žalovaného záväzok plniť, pričom táto už bola premietnutá na stranu pasív v účtovníctve živnosti žalovaného. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že považuje obavy žalobkyne za opodstatnené, najmä pokiaľ ide o možný úmysel žalovaného znížiť hodnotu podniku a znížiť tak hodnotu majetku, ktorú nadobúda do svojho výlučného vlastníctva, čím automaticky dochádza k zníženiu vyrovnacieho podielu, ktorý má žalobkyňa na dorovnanie vyplatiť. Z vykonaného dokazovania bolo navyše preukázané, že žalobkyňa so žalovaným využívali účet, ktorý bol zároveň žalovaným využívaný ako podnikateľský účet aj ako účet, z ktorého uhrádzali náklady a výdavky rodiny, a teda neslúžil len ako podnikateľský účet. Platnosťou zmluvy o pôžičke sa mal súd prvej inštancie zaoberať ako predbežnou otázkou, zodpovedanie ktorej má nevyhnutný vplyv pre rozhodnutie o podanej žalobe.

78. Bude preto potrebné, aby sa súd prvej inštancie zmluvou o pôžičke v ďalšom konaní zaoberal, a to pokiaľ ide o preskúmanie zmluvy o pôžičke, ako aj okolnostiach, pre ktoré si žalovaný túto pôžičku vzal. Zo zmluvy nie je zrejmé, že ide o podnikateľskú pôžičku, preto je potrebné dôsledne vyhodnotiť, za akým účelom si žalovaný finančné prostriedky požičal a či skutočne ide o pôžičku, ktorú je možné považovať za pôžičku podnikateľskú a nie pôžičku, ktorej účelom bolo zníženie majetku podniku žalovaného.

79. Podľa žalobkyne bola hodnota podniku žalovaného určená nesprávne aj z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne určil hodnotu majetku, ktorý bol výlučným vlastníctvom žalovaného, a teda túto sumu v nesprávnej výške odpočítal od rozdielu medzi aktívami a pasívami podniku. Namietala, že žalovaný nepreukázal, že od svojej starej mamy nadobudol do výlučného vlastníctva darom 100 000 Sk; sumu 150 000 Sk, ktoré mal nadobudnúť za predaj svojho bytu v Q.; sumu 142 000 Sk titulom vyplateného stavebného sporenia od krstných rodičov, pričom správne mu malo byť vyplatené 131 660 Sk a rozdiel teda predstavuje 10 340 Sk a sumu 200 000 Sk, ktorú mal nadobudnúť za predaj vecí S. J., pričom skutočne získal len sumu 100 000. V dôsledku toho, že súd prvej inštancie zahrnul do výlučného vlastníctva uvedené položky v celkovej hodnote 360 340 Sk (11 961,09 eura), ktoré nemali byť započítané na majetok patriaci výlučne do majetku žalovaného, nemala byť preto o uvedenú sumu ani znížená hodnota podniku.

80. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že pokiaľ ide o námietku žalobkyne ohľadom daru starej matky žalovanému vo výške 100 000 Sk, žalobkyňa uvedenú skutočnosť síce potvrdila na pojednávaní dňa 14. 12. 2015, čo vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní, avšak zároveň uviedla, že prišlo k transformácii týchto prostriedkov, a to takým spôsobom, že si žalovaný za nich kúpil motorové vozidlo, pričom uvedenou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nezaoberal a automaticky ju započítal na majetok žalovaného a následne ju odpočítal ako výlučný majetok žalovaného od hodnoty podniku žalovaného. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje a konštatuje, že touto skutočnosťou je potrebné sa dôsledne zaoberať a vyhodnotiť, aká skutočná hodnota finančných prostriedkov bola do podnikania žalovaným z majetku v jeho výlučnom vlastníctve vložená. Takéto závery súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vágne a neodôvodnené, pretože hoci žalobkyňa uvedený dar aj v tejto výške potvrdila, nemožno opomínať, že zároveň tvrdila aj ďalšiu skutočnosť, s ktorou sa súd prvej inštancie vôbec nevyšporiadal.

81. Rovnako tak pokiaľ ide o výlučný majetok žalovaného, a to byt, ktorý bol nepochybne vo výlučnom vlastníctve žalovaného, čo potvrdila priamo na pojednávaní aj žalobkyňa (zápisnica z pojednávania 14. 12. 2015), odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že žalobkyňa namieta výšku tejto kúpnej ceny. V konaní pred prvoinštančným súdom žalobkyňa sama uviedla, že žalovaný predal byt, ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva, avšak nesúhlasila s cenou, za ktorú mal byť tento byt predaný, pričom tvrdila, že v skutočnosti nešlo o sumu 150 000 Sk, ale len o 75 000 Sk, čím prišlo k navýšeniu majetku žalovaného, ktorý mal byť v jeho výlučnom vlastníctve, a to o 75 000 Sk, ktoré boli následne navyše odpočítané od hodnoty podniku. Odvolací súd zároveň uvádza, že v súdnom spise sa nenachádza predmetná kúpna zmluva, preto nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie s istotou konštatoval, že suma za predaj uvedeného bytu vo výške 150 000 Sk je jeho výlučným vlastníctvom. S uvedenou skutočnosťou sa prvoinštančný súd nijako nevysporiadal, čo zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni vzniknuté nedostatky v tomto smere a opätovne preskúma okolnosti týkajúce sa predaja uvedeného bytu a ceny, za ktorú mal byť predaný.

82. Nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku umocňuje aj skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými navrhnutými dôkazmi v konaní. Uvedený nedostatok namietala žalobkyňa v podanom odvolaní, keď tvrdila, že súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhovaný dôkaz, pričom súd prvej inštancie ho nielenže nevykonal, ale ani nerozhodol, že tento dôkaz nevykoná a ani inak svoje rozhodnutie neodôvodnil. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobkyňa žiadala, aby súd prvej inštancie vypočul Q. k okolnostiam uzavretia zmluvy o pôžičke, čo vyplýva zo Zápisnice z pojednávania nariadeného na 14. 12. 2015, ktorá sa nachádza na č. l. 126 súdneho spisu. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s predneseným návrhom na doplnenie dokazovania, to znamená, že nerozhodol o vykonaní dôkazu a ani o tom, že návrh na doplnenie dokazovania sa zamieťa a ani tento dôkaz nevykonal. Následne však súd prvej inštancie aj bez toho, aby sa s uvedeným návrhom vysporiadal vyniesol uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd prvej inštancie sa nielenže s uvedeným návrhom neysporiadal na pojednávaní, ale ani v písomnom vyhotovení rozsudku. Takýto nedostatok v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie spôsobuje dôvodnú pochybnosť o správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu veci. Bez toho, aby súd vyhodnotil uvedené dôkazy alebo aspoň uviedol, že tieto dôkazy nevykoná z určitého dôvodu, spôsobuje v predmetnej veci vadu spočívajúcu v nepreskúmateľnosti rozhodnutia a odňatí možnosti konať strane sporu v konaní. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že výsluch svedka - Q. T. považuje za podstatný v kontexte zistenia skutočností rozhodujúcich pre posúdenie pôžičky ako takej a jej význam v kontexte vyporiadania BSM. Tým, že súd prvej inštancie tohto žalobkyňou navrhovaného svedka nevypočul, ide o vadu spočívajúcu v nepreskúmateľnosti rozhodnutia a odňatí možnosti konať strane sporu v konaní.

83. Pokiaľ ide o námietku, ktorou žalobkyňa spochybňovala aj výšku stavebného sporenia, poukazujúc na to, že konečný zostatok stavebného sporenia bol súdom prvej inštancie určený v nesprávnej výške, keď do výlučného vlastníctva žalovaného zaradil toto sporenie vo výške 142 000 Sk, pričom správne malo byť vo výške 131 660 Sk, odvolací súd považuje za potrebné k tejto námietke uviesť, že medzi listinnými dôkazmi založenými v spise je aj výpis z predmetného stavebného sporenia (č. l. 273), pričom k 31. 12. 2000 konečný zostatok predstavuje 131 620 Sk. Z listiny - Zrušenie zmluvy o stavebnom sporení z 26. 04. 2001 vyplýva, že žalovanému bola vyplatená suma 150 664,80 Sk zo zmluvy o stavebnom sporení a následne mu bola doplatená štátna prémia z uvedených vkladov vo výške 4 500 Sk, čo vyplýva z Potvrdenia vyplatenia finančných prostriedkov zo zrušenej zmluvy o stavebnom sporení z 14. 05. 2001. Z uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybne preukázané, že žalovaný vlastnil finančné prostriedky v uvedenej výške, a teda správne mu bola pričítaná na jeho výlučné vlastníctvo. Z odvolania však vyplýva, že žalobkyňa namieťa výšku stavebného sporenia len v sume 10 340 Sk, čo predstavuje rozdiel medzi tým, že žalobkyňa tvrdí, že zostatok mal byť správne 131 660 Sk a nie 142 000 Sk. Z vyššie uvedeného výpisu vyplýva, že žalovaný v takejto výške nepochybne finančné prostriedky vlastnil ešte pred uzavretím manželstva. Pokiaľ ide o predaj vecí p. S. J. vo výške 200 000 Sk, pričom spochybnila, že predal veci len za 100 000 Sk, odvolací súd zdôrazňuje, že v spise sa nachádzajú potvrdenia notárky JUDr. Anny Nagyovej, ktoré uvedené príjmy za predaj vecí potvrdzujú (č. l. 235- 237), a to potvrdenie z 31. 03. 2000 na sumu 50 000 Sk, z 30. 03. 2001 na sumu 50 000 Sk, a z 30. 03. 2001 na sumu 100 000 Sk. Vzhľadom k uvedeným dôkazom odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že žalovaný uzavrel s S. kúpno-predajné zmluvy, za ktoré spolu prijal sumu 200 000 Sk, teda sumu, ktorú súd prvej inštancie pričítal do výlučného vlastníctva žalovaného. Námietku žalobkyne v tomto smere považuje odvolací súd za nedôvodnú, keďže jej tvrdenia boli vyvrátené dôkazmi, ktoré boli v konaní pred súdom prvej inštancie vykonané.

84. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj námietku žalobkyne, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávne určenej hodnoty asfaltovej plošiny, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom Znaleckej organizácie s.r.o., č. 1/2018, ktorá v rámci určenia hodnoty podniku určila aj hodnotu asfaltovej plošiny sumou 9 248,33 eura, pričom zo znaleckého posudku, ktorý si dala žalobkyňa vypracovať a ktorý vypracoval Ing. Ľubomír Baksa č. 22/2019 určil hodnotu asfaltovej plošiny sumou 11 600 eur. O rozdiel vo výške 2 351,67 eura bola takýmto spôsobom znížená hodnota podniku, a teda správne mala byť určená hodnota aktív sumou 157 652,20 eura a nie 155 300,53 eura, čo je v neprospech žalobkyne. Odvolací súd v tomto smere súhlasí so záverom, že hodnota zistená v znaleckom posudku Ing. Ľubomíra Baksu č. 22/2019 nie je v danej veci relevantná z dôvodu, že znalec stanovil cenu asfaltovej plošiny v čase vypracovania znaleckého posudku a v čase hodnotenia (k 15. 09. 2019) a nie ku dňu vyporiadania BSM, teda času, ktorý je pre vyporiadanie podniku patriaceho do BSM rozhodujúci. Odvolací súd zároveň nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že asfaltová plošina nie je zahrnutá v majetku podniku žalovaného,

pretože táto je zohľadnená v položke 027 znaleckého posudku. Pokiaľ ide o túto námietku žalobkyne, odvolací súd ju považuje za neopodstatnenú.

85. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako aj závislé výroky o náhrade trov konania a náhrade trov konania štátu je pre uvedené nedostatky potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci v ďalšom konaní bude odstrániť odvolacím súdom vytýkané nedostatky spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení pokiaľ ide o majetok, ktorý tvorí masu BSM a ktorý tvorí oddelený majetok podnikajúceho manžela, resp. opätovne preskúma, ktorý majetok z majetku navrhovaného na vyporiadanie BSM je majetkom podniku žalovaného, akú skutočnú výšku finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve vniesol žalovaný do manželstva, resp. do podniku, ktorú opätovne odpočíta od zistenej trhovej hodnoty podniku. Prvoinštančný súd opätovne preskúma okolnosti uzavretia zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalovaným ako dlžníkom a p. Q. ako veriteľom a vyhodnotí jej vplyv na majetok podniku a následne aj na hodnotu vyporiadavanej masy BSM. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní vysporiada aj s návrhmi na doplnenie dokazovania, ktoré boli v konaní pred súdom prvej inštancie prednesené a ktoré nielenže nevykonali, ale ani nerozhodol, že ho nevykoná a ani nijako inak svoje rozhodnutie neodôvodnil. Pokiaľ ide o námietky ohľadom určovania čistej hodnoty majetku, ktorý bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne a majetok, ktorý bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, toto bude predmetom ďalšieho konania, a to s ohľadom na skutočnosti zistené v ďalšom konaní.

86. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

87. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

88. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).